

Overdenking door Frans Schatorjé

30 oktober 2013

GLOCALISERING

Ik ben voor deze overweging geïnspireerd geraakt door een filmpje bij de NTR van de wetenschapper prof. dr. ing. Jan Rotmans. Hij brengt in zijn verhaal zaken bij elkaar die voor mij een aantal dingen verklaren die om ons heen gebeuren.

Hij geeft aan dat er veel dingen om ons heen ingrijpend veranderen, wij noemen dat ook wel een crisis. Dit geldt bijvoorbeeld op economisch en ecologisch gebied. Het is een geleidelijk proces, een sluipende revolutie. Volgens Rotmans leven we in een kanteltijdperk. Een kanteltijdperk kenmerkt zich door:

- een andere manier van denken;
- een andere manier van organiseren;
- een andere manier van uitvoeren in de praktijk.

Het vorige kanteltijdperk was de industriële revolutie. Toen werd de samenleving vormgegeven zoals we hem nu kennen. Denk hierbij aan zaken als onderwijs en gezondheidszorg. Voor die tijd was dit nauwelijks georganiseerd. Zaken zijn na de industriële revolutie steeds meer centraal geregisseerd en georganiseerd. Alles werd groter: zowel bij de overheid als bij bedrijven.

Nu in het huidige kanteltijdperk zien we dat de mensen weer betrokken willen worden bij de inrichting van hun omgeving. Ze willen kantelen van groot naar de menselijke maat. Ze willen zeggenschap krijgen over de inrichting van de samenleving. Niet alleen dat selecte groepje machthebbers die dat alleen bepalen, maar de omgeving samen vormgeven: cocreatie.

De mensen zijn actief in hun directe omgeving. Dit doen vanuit hun passie en inspiratie. Rotmans noemt dat: glocalisering. Voorbeelden:

- zelf weten waar ons voedsel vandaan komt; ik was enkele maanden geleden bij de eerste Nederlandse Stadsboerderij in Rotterdam. Ze telen voedsel uit en voor de regio, verkopen het en gebruiken dit in hun eigen restaurant.

- zelf schone energie opwekken; zo is er in Steyl een groep bezig met coöperatieve energie voorziening.

De kanteling beweegt zich in de richting van een Groene Economie. Deze is: schoon en veilig, circulair (een gesloten kringloop, C2C) en biobased (alles wordt gemaakt van plantaardig materiaal). Nu is de groene economie nog klein, ca. 2% van het totaal, maar de groei is enorm, tientallen procenten per jaar. Hier liggen dus ook de banen voor de toekomst.

Bij deze kantelingen hoort ook het ontstaan van innovatiecampussen. Leren niet alleen in scholen of bedrijven. Maar samen een broedplaats opzetten voor de groene economie. Deze campussen hebben als kenmerk: samen doen en delen. Het internet heeft ervoor gezorgd dat deze campussen ideeën en concepten wereldwijd kunnen delen. Een andere innovatie van groot belang is de 3D-printer. Nu kan men dus ook producten delen. Het is nu al mogelijk om een pizza te kopiëren. Dit 3D-printen gaat, volgens Rotmans, zorgen voor grote veranderingen. Je kunt in de nabije toekomst alles zelf printen, kleinschalig en op maat. Dus geen lopende banden maar maatwerk. Dichtbij en overzichtelijk. Dus een sterke groei voor de lokale maakindustrie. Dat dit niet alleen ver van ons af gebeurd werd duidelijk toen ik afgelopen zaterdag, nadat ik dit artikel had opgesteld, het krantenbericht in De Limburger las over de INNOfabriek in Reuver.

Bij deze ingrijpende verandering hoort ook een andere rol van de overheid. Een overheid die faciliteert en niet regisseert. Een overheid die richting geeft en ruimte biedt aan de mensen. Hierbij zal de overheid en natuurlijk ook de mensen, rekening moeten houden met de als maar sneller op elkaar volgende veranderingen. De verandering is namelijk de constante factor.

Ik vind het als persoon zeer leerzaam en boeiend om te zien en te voelen hoe de samenleving blijft veranderen. Als lid van de gemeenteraad wil ik graag die faciliterende rol van de overheid mee vormgeven. Maar hoe moet ik dat nou gaan oppakken? Graag wil ik dat de komende periode met collega's in de raad hierover sparren.

Maar duidelijk is voor mij dat ik een bijdrage wil leveren aan de GLOCALISERING.